

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoP/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615206871
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Holič
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2615206871.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Holiča a sudkýň JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Zlatice Javorovej vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: J. J. J., nar. X. D. XXXX, bytom u matky, zastúpené opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, matky: Mgr. W. J., nar. XX. C. XXXX, bytom P., G. XXXX/X, zastúpenej advokátkou: JUDr. Agáta Džačovská, Senica, Hviezdoslavova 315 a otca: E. J., nar. XX. E. XXXX, bytom P., G. XXXX/X, zastúpeného advokátkou: JUDr. Mária Trylčová, Senica, J. Kráľa 738/12, o návrhu matky na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Senica zo 4. novembra 2015 č. k. 11P/35/2015-71 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti určenia výživného a zročného výživného m e n í tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej J. J. J. sumou 130 eur mesačne od 1.7.2015 do 29.2.2016 a sumou 100 eur mesačne od 1.3.2016 do 10.4.2016, vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred, k rukám matky.

Zročné výživné za obdobie od 1.7.2015 do 10.4.2016 vo výške 530 eur sa povoľuje otcovi splácať mesačnými splátkami vo výške 30 eur, vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred, k rukám matky spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napádaným rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matke, otcovi uložil povinnosť prispievať na jeho výživu sumou 150 eur mesačne, od 1. júla 2015, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky a nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 1. júla 2015 do 31. októbra 2015 vo výške 460 eur bol otec povinný zaplatiť najneskôr do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Súčasne upravil styk otca s maloletou každý páry týždeň v sobotu od 9.00 hod. do 11.00 hod. a v nedeľu od 9.00 hod. do 11.00 hod., za prítomnosti matky, ktorá je povinná dieťa na styk s otcom pripraviť. Matka bola určená oprávnenou zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok v bežných veciach. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 36 ods. 1, § 62 ods. 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1 ZoR (Zákon o rodine č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení). Vecne zdôvodnil opodstatnenosťou návrhu na úpravu rodičovských práv a povinností, keďže rodičia maloletej nežijú v spoločnej domácnosti od septembra 2014 a od uvedenej doby zabezpečuje starostlivosť o dieťa výlučne matka (v starostlivosti ktorej neboli zistené nedostatky a dieťa tak bolo zverené do jej

osobnej starostlivosti). Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o výživnom vychádzal z priemerného čistého mesačného príjmu otca 870 eur, preto po odpočítaní výživného na jeho dve maloleté deti (mal. J. J. 150 eur a mal. E. 130 eur mesačne) zostávala otcovi suma, vysoko presahujúca životné minimum na jednu plnoletú osobu (podľa zákonného opatrenia č. 186/2013 Z. z. vo výške 198,09 eur). Matka počas trvania materskej dovolenky bola povinná platiť len výživné v minimálnej výške, teda 30% zo sumy životného minima (27,13 eur mesačne), pretože v uvedenom období zabezpečovala osobnú starostlivosť o dieťa a nemala povinnosť zamestnať sa. Výživné, ktoré bude mať maloletá k dispozícii od obidvoch rodičov, spolu s podporným zdrojom výživy (prídavky na dieťa 23,52 eur mesačne) zabezpečí uspokojenie potrieb maloletej adekvátne jej veku a potrebám. Súd prvého stupňa zdôraznil, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Nedoplatok na zročnom výživnom súd prvého stupňa vyčíslil za obdobie od 1. júla 2014 do 31. októbra 2015 sumou 460 eur (4 mesiace x 150 eur, od ktorej sumy boli odpočítané dobrovoľné platby otca vo výške 140 eur), splatnosť ktorého bola stanovená s prihliadnutím na jeho výšku, najneskôr do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Počiatok priznania výživného (1. júla 2014, t. j. od narodenia dieťaťa) odôvodnil preukázaním dôvodov hodných osobitného zreteľa, spočívajúcich v objektívnej nemožnosti matky podať návrh na určenie výživného bezprostredne po narodení dieťaťa (po určitý čas bola matka s dieťaťom v nemocnici a počas šestonedelia mala právo na pokoj, v dôsledku zabezpečovania zvýšenej starostlivosti o dieťa). Rozhodnutie o úprave styku zdôvodnil súd prvého stupňa potrebou rozvíjania vzťahov otca s maloletou, ktoré je v záujme jej zdravého vývoja. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil poukazom na ustanovenie § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p. (Občiansky súdny poriadok č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), keďže konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec v časti určenia výživného a vyčíslenia zročného výživného, navrhujúc jeho zmenu, stanovením nižšieho výživného 70 eur mesačne, splatného do 15. dňa v mesiaci, od 1. júla 2015. Nedoplatok na zročnom výživnom navrhol zaplatiť v splátkach vo výške 30 eur mesačne, zročných spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia len jednej z nich. Odvolanie odôvodnil neadekvátnosťou výšky výživného 150 eur, vo vzťahu k odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, ktoré je zdravé a nemá zvýšené náklady na zdravotnú starostlivosť. Namietal nadhodnotenie výdavkov na detskú kozmetiku 20 eur, ako aj výdavkov na plienky 75 eur mesačne (aj pri zakupovaní značkových výrobkov na bežnú starostlivosť o dieťa, je podľa názoru otca možné túto zabezpečiť za sumu 80 eur mesačne). Maloletá má bežné výdavky na hygienu a oblečenie. Matke prináležal tiež príspevok pri narodení dieťaťa 829,86 eur, slúžiaci na pokrytie potrieb novorodenca. Odvolacia námietka otca smerovala aj k neadekvátnosti výživného vo vzťahu k schopnostiam a možnostiam otca, ktorý je štátnym zamestnancom (Okresného riaditeľstva hasičského a záchranného zboru), jeho príjem predstavuje 870 eur mesačne, pričom nesmie vykonávať podnikateľskú, príp. inú zárobkovú činnosť (ani ju nevykonával). Služobný plat predstavuje jeho jediný príjem. Otec poukazoval na skutočnosť, že matka využíva spoločne nadobudnutý rodinný dom, automobil a úspory vo výške 15.000 eur. Vyjadril nesúhlas s platením výživného zo strany matky len v minimálnom rozsahu 27,13 eur, vzhľadom na jej príjem 530 - 550 eur mesačne. Na výživu dieťaťa majú prispievať obidvaja rodičia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Otec má určenú vyživovaciu povinnosť k maloletému E. J., nar. XX. C. XXXX vo výške 130 eur mesačne (rozsudkom Okresného súdu Senica z 26. marca 2016 sp. zn. 2P/2/2015-49). Na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 7C/69/2015 sa vedie konanie o výživnom na manželku, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené (možno však predpokladať, že návrhu matky bude v tomto smere vyhovené). Posledná odvolacia námietka otca spočívala v označení napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa za prekvapivé a v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou súdov. Pri stanovení výšky výživného súdy vychádzajú z predpokladu, že mladšiemu dieťaťu (pokiaľ nemá špeciálne potreby) prináleží nižšie výživné ako staršiemu dieťaťu (pretože vekom dieťaťa sa jeho potreby zvyšujú). Súd prvého stupňa v tomto prípade určil na mladšie dieťa vyššie výživné ako na staršie dieťa, čo je v rozpore s uvedenou zásadou. Podľa rozhodovacej praxe súdov súhrn výživného by nemal presiahnuť hranicu 25 - 30% čistého príjmu povinného rodiča. Ani v tomto smere rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je súladné s rozhodovacou praxou (zo sumy 870 eur predstavuje maximum súčtu výživného 261 eur, v danom prípade bolo stanovené výživné spolu na obidve deti sumou 280 eur). Otec poukázal na rozsudok Okresného súdu Senica z 18. novembra 2015 sp. zn. 1P/7/2015, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletého dieťaťa rozvedené. Maloletý E. J. a maloletá J. J. J. boli zverení do osobnej starostlivosti matky a otcovi bolo určené výživné na staršie dieťa sumou 130 eur mesačne a na mladšie dieťa sumou 100 eur mesačne (voči rozhodnutiu sa otec nemieni odvolávať a výživné vo výške 100 eur akceptuje aj s ohľadom na skutočnosť, že v januári 2016 končí matke materská dovolenka).

Matka označila napádaný rozsudok súdu prvého stupňa za správny a spravodlivý a výživné za zodpovedajúce oprávneným výdavkom maloletého dieťaťa. Zdôraznila, že otec sa nezaujímal o prípravu vecí pre novonarodené dieťa pred jeho narodením, ako ani o maloletú po jej narodení. Neprispeval žiadnou sumou na oblečenie, posteľku, kočiar a iné nevyhnutné potreby pre dieťa. Hoci matka maloletú kojila, neznamená, že ju neprikrmovala a nemala s tým zvýšené náklady. Maloletá mala po narodení kožné problémy, s čím boli spojené výdavky na návštevy lekárov a lieky. Matka vychádzala pri úvahe o výške výživného z vyjadrenia otca, že výživné bude platiť sumou, akú navrhne matka a podľa potrieb dieťaťa. V čase osobného voľna si otec za deň zarobí popri zamestnaní 100 eur, je preto nepravdivé jeho tvrdenie, že v osobnom voľne nemôže vykonávať inú platenú činnosť. V P. nefunguje žiadne zariadenie pre deti do 3 rokov veku a príjem matky by nepostačoval na zabezpečenie súkromnej opatery. Rodičovský príspevok vo výške 203 eur, ktorý bude matka poberať od 10. januára 2016 nepostačuje ani na úhradu poplatkov v súvislosti s bývaním. V jeseni 2014 otec navrhol matke, aby si vybrali úspory a tieto si rozdelili, čo obidvaja rodičia akceptovali a urobili (otec si zobral 8.000 eur, z týchto peňazí zakúpil motorové vozidlo, ktoré v súčasnosti využíva). Matka vyjadrila nesúhlas s mesačnými splátkami zročného výživného, vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu a nemorálne opustenie maloletých detí otcom.

Opatrovník vyjadril súhlas s napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa.

Otec vo výpovedi pred odvolacím súdom uviedol, že pracuje ako hasič v štátnej správe, preto nemôže mať žiaden iný príjem a ani ho nemá. Potvrdil dobrovoľnú platbu výživného do októbra 2015 vo výške, v akej ju zohľadnil aj súd prvého stupňa. V novembri 2015 zaplatil výživné vo výške 70 eur a od decembra 2015 do apríla 2016 sumou 100 eur mesačne. V súčasnosti žije v spoločnej domácnosti s matkou mal. Karly (ktorej je biologickým otcom, hoci otcovstvo doposiaľ uznané nebolo, vzhľadom na nedoručenie rozsudku Okresného súdu Senica sp.zn. 6C/87/2016 z 11. mája 2016 o zapretí otcovstva P. U. k maloletej), ktorá poberá materské vo výške 200 eur mesačne. Otec poukázal na skutočnosť, že matka má k dispozícii 15.000 eur a preto má z čoho uhrádzať náklady na výživu dieťaťa, na rozdiel od otca, ktorý začínal od nuly a musí si zabezpečiť všetky prostriedky na svoju výživu.

Matka vo výpovedi pred odvolacím súdom potvrdila otcom uvádzané platby výživného. Okrem toho sa iným spôsobom nepodieľal na výžive dieťaťa. Spoločné úspory si s otcom rozdelili na polovicu (otec prevzal sumu 8.000 eur). Do januára 2016 matka poberala materské vo výške od 536 do 558 eur a od februára 2016 poberá rodičovský príspevok vo výške 203,20 eur (ako i prídavky na dve deti približne 47 eur). Iný príjem matka nemá. Žije s deťmi sama. Finančne jej pomáhajú rodičia.

Zamestnávateľ otca v písomnej správe oznámil odvolaciemu súdu, že otec je zamestnaný v U. W. W. od 1. apríla 2012, jeho priemerný čistý mesačný príjem za obdobie od júna 2015 do apríla 2016 predstavoval sumu 997,77 eur.

Z potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Senica bolo zistené, že matka poberala od júna 2015 do januára 2016 materské v priemernej mesačnej výške 536,58 eur a od 30. januára 2016 poberá rodičovský príspevok vo výške 203,20 eur.

Okresný súd Senica oznámil odvolaciemu súdu, že rozsudok o rozvoze manželstva rodičov maloletej J. J. J. nadobudol právoplatnosť 11. apríla 2016.

Z rozsudku Okresného súdu Senica z 22.4.2016 sp.zn. 7C/69/2015-135 bolo zistené, že otcovi maloletej bola uložená povinnosť platiť matke dieťaťa výživné na manželku, sumou 100 eur mesačne od 4. februára 2015 do 11. apríla 2016 (vo zvyšnej časti bol návrh zamietnutý), pričom nedoplatok na zročnom výživnom za uvedené obdobie predstavoval 1.422,35 eur, ktorú sumu je otec povinný matke zaplatiť do 60 dní od právoplatnosti rozsudku (ktorý doposiaľ nenadobudol právoplatnosť).

Z obsahu pripojeného spisu Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9CoP/5/2016 bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu Senica z 18. novembra 2015 č.k. 1P/7/2015-91 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 30. marca 2016 č.k. 9CoP/5/2016-132 bolo manželstvo rodičov maloletej J. J. rozvedené a maloletá spolu s maloletým E. boli zverení do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať v bežných veciach a spravovať ich majetok. Otcovi bola určená povinnosť prispievať na výživu mal. E.

sumou 130 eur mesačne a na mal. J. J. sumou 100 eur mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Súčasne bol upravený styk otca s maloletými deťmi. Odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa pri určovaní výživného správne vzal do úvahy osobnú celodennú starostlivosť matky o maloletú dcéru, ako aj zárobkové možnosti otca, keďže sa jeho mzda pohybovala na úrovni 880 eur mesačne a suma 100 eur mesačne je primeraná aj oprávneným potrebám maloletej, ktorá mala v čase rozhodovania súdu prvého stupňa päť mesiacov. Oprávnené potreby dieťaťa sa menia v závislosti od jeho veku, zdravotného stavu, školskej dochádzky, jeho záujmov. Vykonaním dokazovaním nebolo preukázané, že by oprávnené potreby maloletej boli vyššie ako oprávnené potreby mal. E. (žiaka 3. ročníka základnej školy), na výživu ktorého bude otec prispievať sumou 130 eur mesačne.

Z rozsudku Okresného súdu Senica z 11. mája 2016 sp.zn. 6C/87/2016-15 bolo zistené, že súd prvého stupňa určil, že P. U., nar. XX.X.XXXX nie je otcom maloletej P. U., nar. XX.X.XXXX z matky T. U., rod. P., nar. XX.X.XXXX. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 11. mája 2016. Podľa odôvodnenia rozsudku matka maloletej sa v rozhodnej dobe stýkala iba so svojim súčasným partnerom (E. J.), ktorý deklaroval, že v čase počatia dieťaťa s matkou udržiaval intímne styky a priznal, že je otcom maloletej J. J..

Odvolací súd po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 201 a § 204 ods. 1 O. s. p.), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj závislý výrok o náhrade trov konania (§ 212 ods. 2 písm. a/ a b/ O. s. p.), pričom odvolacím návrhom otca, pre možnosť začatia konania i bez návrhu, nebol viazaný a to po nariadení pojednávania (§ 214 ods. 1 písm. a/ O. s. p.), dospel k záveru, že odvolanie otca je čiastočne dôvodné.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 veta prvá, ods. 5 ZoR:

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sa samé živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopnosti, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1, veta prvá Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Cieľom právnej úpravy vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je zabezpečiť výživu ekonomicky najslabšej skupine osôb spoločnosti - deťom. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane dieťaťa, jednak na strane povinného rodiča. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je založená na princípe solidarity, teda zdieľania rovnakej životnej úrovne oprávneného (dieťaťa) a výživou povinného (rodiča). Preto má dieťa právo podieľať sa na životnej úrovni svojho rodiča (§ 62 ods. 2 veta druhá ZoR). V konaní o výživnom sa potom miera životnej úrovne objektívne zisťuje prostredníctvom vykonávania dôkazov. Základnými zákonnými kritériami pre určenie výšky výživného sú (na strane povinnej osoby) miera schopností, možností a majetkových pomerov rodiča a (na strane oprávnenej osoby) odôvodnené potreby dieťaťa.

Komplexným zhodnotením osobných, zárobkových a majetkových pomerov otca a matky maloletého dieťaťa odvolací súd dospel k záveru, že výživné vo výške 130 eur mesačne za obdobie od 1. júla 2015 do 29. februára 2016 zodpovedá zákonným kritériám pre určenie výšky výživného, a to schopnostiam a možnostiam otca, ako i odôvodneným potrebám maloletej (s ktorou výškou výživného prejavila súhlas aj matka pred začatím pojednávania na odvolacom súde, v súvislosti s rokovaním o uzavretí rodičovskej dohody), pričom výživné neprekračuje hornú hranicu súdnou praxou vymedzeného rozpätia 30 % z príjmu povinnej osoby (997,77 eur). Odvolací súd vo svojich rozhodnutiach (napríklad

sp.zn. 10CoP/25/2015, 10CoP/18/2015) zdôraznil opakovane použité východisko vo veciach výživného, podľa ktorého by sa výživné rodiča, ktorý má príjem, malo pohybovať v rozpätí od 20% do 30 % z jeho priemerného čistého mesačného príjmu (s možnosťou rôznych modifikácií, v závislosti od počtu vyživovacích povinností, či potrieb jednotlivých výživou oprávnených, ako i povinných osôb).

Matka v o období materskej dovolenky vykonávala osobnú starostlivosť o dieťa v útlom veku a na túto osobnú starostlivosť bol súd povinný prihliadať práve pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti (§ 62 ods. 4, veta prvá ZoR). Z objektívnych dôvodov preto matka nemohla mať príjem zo zárobkovej činnosti (vzhľadom na prioritu osobnej starostlivosti o dieťa, ktorou si plní aj vyživovaciu povinnosť k nemu, a to aj poskytovaním vecných plnení napr. bývanie, strava, nákup ošatenia, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a pod.). V uvedenom období je práve otec tým rodičom, ktorý má finančne zabezpečiť odôvodnené potreby maloletého dieťaťa v rozhodujúcej miere. Matka na rozdiel od otca, ktorý žije v spoločnej domácnosti s osobou, ktorá má príjem, žije sama s dvoma maloletými deťmi. Príjem otca bol pritom v porovnaní s matkou takmer dvojnásobne (od februára 2016 viacnásobne) vyšší. S poukazom na uvedené nemohol obstáť odvolací návrh otca na korekciu výživného na sumu 70 až 100 eur mesačne (do 29. februára 2016), predstavujúcu hraničnú minimálnu sumu výživného (20 - 23 %).

Uvedený záver o výške výživného vyplynul aj z preukázaného príjmu matky, u ktorej odvolací súd vychádzal z dávky materského od 1. júla 2015 do januára 2015 (536,58 eur mesačne) a následne z rodičovského príspevku (203,20 eur mesačne).

Výživné pre dieťa zahŕňa najmä jeho existenčné potreby, ako stravu, ošatenie, hygienické potreby, ale tiež alikvotnú časť nákladov na bývanie, výdavky spojené so zdravotným stavom a ďalšími potrebami nevyhnutnými pre zdravý vývoj dieťaťa. Výživné má pritom prednosť pred inými výdavkami rodiča a práve v dôsledku nespolužitia dieťaťa a rodiča (ako povinnej osoby) má kompenzovať životnú úroveň tohto rodiča, na ktorej má dieťa právo sa podieľať. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa, až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich vlastných potrieb. V kontexte uvedeného preto neobstojí odvolacia námietka otca koncentrovaná na strohý výpočet (prepočet) výdavkov na kozmetiku a plienky maloletého dieťaťa (tvoriacich len časť pravidelných nutných výdavkov a aj pri akceptovaní argumentácie otca, presahujú polovicu určenej výšky výživného), bez náležitého zohľadnenia ďalších odôvodnených potrieb dieťaťa a nákladov, ktoré majú byť uhrádzané prostredníctvom výživného.

Vo výživnom pre novonarodené dieťa bolo potrebné zohľadniť aj špecifické výdavky na zabezpečenie potrieb spojených s jeho narodením a základnou detskou výbavou, pričom príspevok pri narodení dieťaťa (na ktorý poukazoval otec) nemožno považovať za postačujúci na pokrytie všetkých uvedených potrieb dieťaťa, s prihliadnutím na ich rozsah i aktuálne cenové relácie. Práve tieto náklady výrazne odlišovali potreby maloletej od svojho staršieho súrodenca (prejavené zvýšenými výdavkami v rozhodnom období od 1. júla 2015 do 29. februára 2016), ktorý takéto rozsiahle výdavky nemal.

S prihliadnutím na ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca mal. P. U., nar. XX.X.XXXX, aktuálne preukázanú rozsudkom o zapretí otcovstva (z odôvodnenia ktorého jednoznačne vyplýva prehlásenie otca, že je biologickým otcom aj mal. P. U.) bolo určené výživné za obdobie od 1. marca 2016 do 10. apríla 2016 vo výške 100 eur mesačne (akceptované rodičmi dieťaťa v odvolacom konaní a určené súdnym rozhodnutím aj na čas po rozvode manželstva rodičov dieťaťa).

Korekcia výšky výživného súčasne zohľadňuje povinnosť otca určenú súdnymi rozhodnutím, platiť matke výživné manželky vo výške 100 eur mesačne (v období od 4. februára 2015 do 11. apríla 2016), vyčíslené sumou 1.422,35 eur, splatné do 60 dní od právoplatnosti rozsudku (keďže podľa § 162 O. s. p. sú rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného predbežne vykonateľné).

Odvolací súd konštatuje, že určené výživné je v súlade s ustálenou súdnou praxou, keďže spadá do vymedzeného rozpätia 20 až 30 % čistého príjmu povinného rodiča a v porovnaní s výškou výživného na staršie dieťa, je rovnaká výška výživného v období prvých ôsmich mesiacov života mladšieho dieťaťa opodstatnená zvýšenými výdavkami spojenými s jeho narodením, na ktoré otec žiadnym spôsobom neprispel. Práve uvedená skutočnosť tiež odlišuje odôvodnené potreby maloletej od obdobia, na ktoré sa vzťahuje výživné na čas po rozvode manželstva rodičov dieťaťa.

Vykonaním dokazovaním nebolo preukázané tvrdenie otca ohľadom úspor, s ktorými by mala disponovať výlučne matka, ako ani tvrdenie matky, týkajúce sa iného príjmu otca popri zamestnaní (rodičia v uvedenom smere nevzniesli dôkazné návrhy).

Zročné výživné na maloleté dieťa za obdobie od 1. júla 2015 do 10. apríla 2016 predstavovalo sumu 530 eur, zohľadňujúcu doposiaľ realizované platby výživného zo strany otca (od 1. júla 2015 do 31. októbra 2015 vo výške 140 eur, v mesiaci november 2015 vo výške 70 eur a od decembra 2015 do 10. apríla 2016 vo výške 4 x 100 eur a 33,33 eur). Zročné výživné je splatné vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred, k rukám matky, spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (§ 160 ods. 1, veta druhá O. s. p.). Pri posudzovaní žiadosti otca o povolenie mesačných splátok bol zohľadnený celkový počet jeho vyživovacích povinností (aj s prihliadnutím na tretie dieťa), ako i nedoplatok na zročnom výživnom na manželku (uložený ako jednorázové plnenie). V prípade porušenia povinnosti otca splácať splátky riadne a včas, môže dôjsť k strate výhody splátok a vzniku povinnosti zaplatiť dlh jednorázovo. S prihliadnutím na určenú výšku výživného na čas po rozvoze (100 eur mesačne) uvedeným spôsobom dôjde k navýšeniu mesačnej výšky výživného v jednotlivých kalendárnych mesiacoch po dobu 18 mesiacov (v priebehu ktorých by malo byť zročné výživné uhradené).

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej sumou 130 eur mesačne od 1. júla 2015 do 29. februára 2016 a sumou 100 eur mesačne od 1. marca 2016 do 10. apríla 2016, vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred, k rukám matky. Zročné výživné za obdobie od 1. júla 2015 do 10. apríla 2016 vo výške 530 eur povolil otcovi splácať mesačnými splátkami vo výške 30 eur, za vyššie uvedených podmienok ich splatnosti, s následkom nedodržania splátok.

Súd prvého stupňa rozhodol správne o náhrade trov konania, v súlade s ust. § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p., pretože šlo konanie, ktoré možno začať i bez návrhu. Odvolacím súdom bola preto podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdená výroková časť napádaného rozsudku o trovách konania (podľa ktorej žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. a § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p. tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, vzhľadom na druh konania, ktoré možno začať aj bez návrhu.

Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.